

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 24. Nicephorus interficitur. Joannes Zimisces Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. A. C. 968. pos patrimonium pauperum dissipare, & fundos & alendum militem deesse. Multo magis animos jam ante commotos accendit lex lata, cui non nulli Episcopi, ut Imperatori adularentur, subscripserant, ne ullus Episcopus absque Nicephori mandato eligeretur, vel ordinaretur. Quocunque Episcopo defuncto Imperator mittebat Mandatarium, qui expensis pro curando funere constitutis, reliqua in Principis ærarium conferebat. Milites in bello occisos, lege edita, martyres proclamari volebat, atque Episcopos & Patriarcham ad consentiendum compellere parabat; verum obstitit quorundam Episcoporum constantia, S. Basilii Canonem afferentium, quo suadetur militibus, hostium suorum in bello interfecto, annis tribus a Sacra Communione abstinere.

*Basil. ad
Amphil. c.
13. Sup. l.
XVII. §. 14.*

§. XXIV.

Nicephorus interficitur. Joannes Zimisces Imperator.

Tandem cum Theophania Imperatrix invisum conjugem diutius ferre non posset, Joannem Zimisces virum bello clarum, qui olim præfectus Palatio Saracenos pluribus pugnis profigaverat, advocat. Ei Nicephorus, quod fidem fortissimi Ducis suspectam crederet, illa dignitate exuto proprias ditiones pro carcere

carcere dederat districte præcipiens, ne ^{Sæculum X.}
 pedem efferret. ^{A. C. 969.} Obtinuit tamen Impe-
 ratrix literas, quibus Joanni potestas fie-
 bat exeundi, & quamvis jussisset Impe-
 rator, ut Calcedone mandata sibi mit-
 tenda præstolaretur, nihilominus noctu
 undecima Decembris, Indictione decima
 tertia, anno ab orbe condito sexies mil-
 lesimo quadringentesimo septuagesimo
 octavo, Reparatae Salutis nongentesimo
 sexagesimo nono, invitante muliere
 Constantinopolim ipse & socii haud plus
 quinque appelluntur. In portum Cæ-
 sareo Palatio subjectum inveci, & de-
 missa a fenestris corbe in altum sublatis,
 Nicephoro tunc in somnum lapsa caput
 amputant, quod amicis ad auxilium Prin-
 cipi suo celeriter præstandum procur-
 rentibus ostendunt. Hic exitus fuit Ni-
 cephori Phocæ Imperatoris, postquam
 annis sex, mensibus tribus, & diebus
 viginti sex Orientis solium occupasset.

Illico Joannes Zimisces cum duobus
 Principibus Basilio & Constantino adole-
 scentulis, Romani junioris filii Impera-
 tor proclamatur, qui deinde præter alios
 a Nicephoro relegatos etiam illos Epi-
 scopos revocavit, qui Legi, in Ecclesiæ
 probum editæ, subscribere noluerant.
 Eadem vero nocte, qua interemptus Ni-
 cephorus, Joannes Zimisces paucis co-
 mitantibus ad magnam Ecclesiam pro-
 cessit,

Sæculum X. cessit, petens ut sibi corona Polyucti
 A.C. 969. Patriarchæ manibus imponeretur. At
 Patriarcha, Zimisces indignum esse
 pronunciavit, qui Ecclesiam Dei intraret,
 cruentis a cæde propinqui sui manibus.
 Pœnitentiam profiteretur, quo in Templum
 Domini suo tempore admitti posset. Zimisces
 objurgantem se Episcopum patienti animo ferens,
 dixit, facturum se, quæ Sacerdotes præscriberent.
 Adjecit vero, nequiquam se violentas manus
 Nicephoro intulisse, sed ab aliis (porro singulos
 nominabat) compellente Imperatrice fuisse
 interfectum. Nec mora, jubente Patriarcha,
 Imperatrix e Palatio ejecta, in quamdam
 Insulam deportatur, Nicephori percussores
 in exilium mittuntur, Lex a Nicephoro in
 Ecclesiæ contemptum lata abrogatur. Quibus
 omnibus peractis promisit Zimisces, se omnia
 Bona, quæ ut privatus possideret, ut pro
 peccatis suis satisfaceret, collaturum in
 pauperes. Itaque in Natali Domini coronatur.

Die exinde trigesimo quinto Polyuctus
 Patriarcha animam Creatori reddidit, successitque
 Basilius *Seomandrinus* monachus, quem ad
 summum virtutis apicem pervenisse cuncti
 affirmabant. Sede Antiochena quoque vacante,
 Imperator Zimisces Patriarcham nominavit
 Monachum spectatæ pietatis, nomine

ne Theodorum, qui ipsum Imperatorem Sæculum X.
A. C. 969.
futurum prædixerat, rogans, ut Imperium
aliquando consecutus, Manichæos per-
niciosissima peste & superstitione, quam
omnes boni abominantur, totum Orien-
tem inficientes, in Occidentem & loca
deserta transferret. Fecit postea, quod
a monacho rogatus fuerat, Imperator, &
exitiosum hominum genus in Thraciam
prope Philippopolim migrare compulit,
maximo Occidentis malo.

§. XXV.

S. Niconis Armeni initia.

Creta Insula a Saracenorum jugo libe-
rata, nata est occasio Religionem vit. ap. Baro.
a. 961.
Christianam postliminio reducendi;
quod etiam perfectum est labore piissimo
potissimum S. Niconis, cognomento *Me-
tanoitis*, quod semper in ore haberet
hanc vocem, quæ Græce significat: *Pæ-
nitentiam agite*. S. Nicon in Ponto or-
tus parentibus honestissimis, iisdem in-
fciis, ubi adolevit, fugam arripiens ad
Monasterium aureæ petræ dictum in fi-
nibus Ponti & Paphlagoniæ situm se con-
tulit, ibique sub ejus monasterii, in quo
Disciplina religiose servabatur, Abbate
ad duodecimum annum, eximie profe-
cit. Tum autem Abbas ejus Divinitus
monitus, ipsum ad conversionem pluri-
marum gentium vocari, e monasterio di-
missum